

B-401.

1922, 1-4 of 526

BOOK

WALLING'S IMPERIAL
SEMINARY
KARSKUSÜHINGU
KUUVERI

1922

SEPTEMBER 1922

1922

1-2/3-4

166 012

S O R

~~22/89~~ 11

I.

SEPTEMBER 22
1922

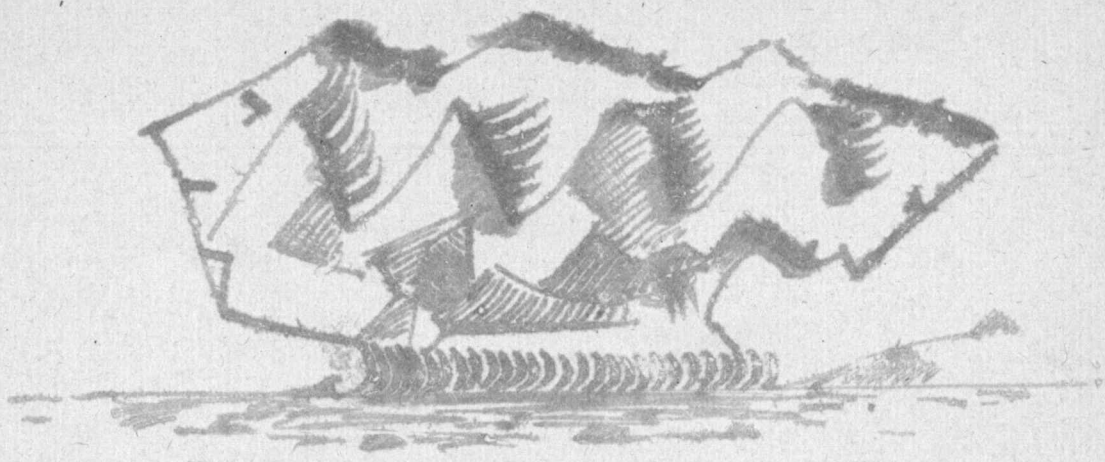
2

2

166012

B-401

SAATEKS

lene noored, kais hoovalt vallas elu,
 kais kirge, mis paeiteman rinnan maerata
 pstatentiaalona. See kais nuaab tegevust, ja
 millist veel? See kais pool yllend hoidoma
 ilona, edasi kandoma kultuuri, teadusi, kunsti,
 ahestnaga kaisi vaorusi, mis elu tema ideaal-
 kaisule lahendamad. Millised maeritud yllis-

4

anded täita sellel nooruspingel, ylesanded suu-
remad ja määratamad, kui seda esialgu võib en-
jutada. Tuleb sinult küsida, kas en noortel
mii palju energiat, et jätkub veel asjatunne piller-
mises, mõttetuse raiskamises? Vastus on igatahes
eitas. Kuid olme sunnit elama ajal, mil kõik
pöörat, pahempidi, mil ajratas teinud suure
pöörde ja oma tsentrofugaal jõuga paisand.
Kõik segi kui määratuse, elu-labyriindis süst-
vate inimmassedega. Kõrvind on endised küpid
ja traditsioonid, kuid pole suudetud kohanesa
veel untega, mis juba osaliselt ülesseent.

On segi ja määratmas kõik, kõigil on mõtetu
kibutamine, keegi ei näe kaugemale kui oma.
Ka noorus tahitakse kaasareisenda selle määrat-
sela, ja kuidas võib see teisti ollagi?
Kõrvatjad kuuluvad suuremalt jaolt calmiste
hulka, ja rasse on täita ylesannet nii, et seda
võiks mõista teise mõõdukusega. Mõisugused on
olud, kun asume ja elame teie, noored.
Igal nurgal on piilumas meid pööratas ja
vutles eluviisatus, igal sammul maakitakse
ta meile silme ette tubandeis värvide kambi-

5
natrioonis ja variatsoonis. Kuid võitlus peab ole-
ma, ilma võitluseta ei ole elu, sest elu ise ongi
võitlus. Ja see võitlus peab olema kalx, jün-
line, võimas, verine. Kes ei jüna võidelda, jääb
alla, ja võidelda ei jüna need, kes pole selleks
fariiviliselt ettevalmistet. Sen suhten on kanda
meil nooril kõigil oma rassused ja eriti veel
meil, seminaari kasvandikel, kel ei tule mitte
üksnes omale muretseda sõjariiste ja kofimeisi,
vaid kes peavad aitama muretseda meid sadan-
detil teistel. Mitte ühte sadet meie energiast
ei tohi meie kasuta ära myrgitada, sest meie
võime õpetada ja valmistada teisi ette elule, voor-
tortena, turguatera kui raudmygriid, mis panevad
vasta igale tormile, kui olme myrgitot ise nii
füysihiliselt kui psüühkiliselt. Kuidas võime ju-
hatada teid teistele, kui olme ise jümedad,
abitud ja saamatud? Ei. Meie peame olema
täis tuld, täis valgust, peame olema ideaalses
ja uskujulikus noored, uskujüks ja päikeses
kogu tulevikule, tema olamise ja seisu kõige
läiemas mõttes ja massstaabis. Seda võime olla
ainult siis, kui meie end igas suhten sellest

6
ette toetamine. Sellel ettevalmistusel tahab olla
abiis meie karskuseühing ja tema häälekandja
ette ajaksi, "Säär". Kuid abiis olla võib siin
ainult osaliselt, sest põhjalikum ja täielik kas-
vatus peab igaljuhul ise endan läbi viima, ka-
na ühing võib esineda siin ainult teatud toetus-
punktina.

Nagu näha, on ülesanded meil eriliselt suured.
Kuid sellepärast ei tohi meie mitte kohanda tegevus-
pöögata, vaid peame seda suurema jõuga algama.
Kõik seminaristid käed külge, ja
meie võime ühisel jõul rohkem läbi, kui ise
alguses suudame uskuda, oma ja kogu noor-
soo kasvatusalal ideaalsema inimkonnaks.

"Säär" tahab olla selle juures abiis, sihi-
näitajaks ja lensamujaks. Sellega on ta määrat
elulistele eesmärkidele ning rajat fööielule ja mitte
mõnede surnud muumiaaks, mis juba enne sündinud
on määrat surnule, nagu seda on jektund paljud

8

teiste aegkirjaga meil seminaris.

"Säär" ei taha käsitada mitte üksi karikatuurimusi, nagu seda võiks järeldada tema liianimast. T. O. S. K. Y. ajakiri - vaid ta tahab rõhutada kõiki elulisi, kultuurilisi, kirjanduslisi, traditsioonilisi, ühe sõnaga - kõike, mis on olemine. Kuid selle järel ei tule unustada ühte, mille poole püüame, ja see on: ideaalne, karneelne ja inimene, kes moodustavad karneeli ja ideaalse inimkonna.

Olge tervitat kõik õppurid ja õpetajad seminaris, kes aitate kaasa "Säärile" ja karneelühingule nende sihtide taotsemise oma kaastööga. Olge tervitat, tervitat, kõik, kõik!

Peale selle on "Sääril" veel kroonika ja statistika osakonnad, kuhu palun sarta kõiki statistilisi ja kroonilisi andmeid, igapäev oma kodukohast. Ka võetakse "Sääril" kõik loengute ja referaatide kavad ning konseptid,

kuuna suuremad ja tähtsamad. referaadid ilmu-
vad kirjadena või eriväljaannetena.

Nüüsalju üldjonten „Sööri“ ylesandeist ja
sihtidest. (Erikselt ja põhjalikumalt sellist tegevus-
kavat)

Kõige selle juures jään lootma teie,
noorte kaardivõitlejate, abi pääle, jään lootma,
et aitate saavutada need sihtid, mis endale
ette säändumät Karsoensyding ja „Sööri“.

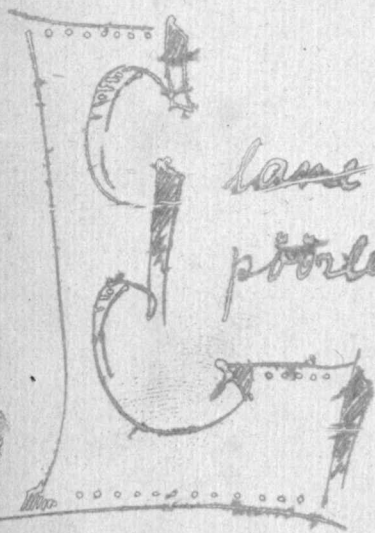
Tervitan ja tänan teid kllerside.

Tallinnas 23 sept. 1922 a.

Taimeidaja Paul Hamburg.

PARHAINEN

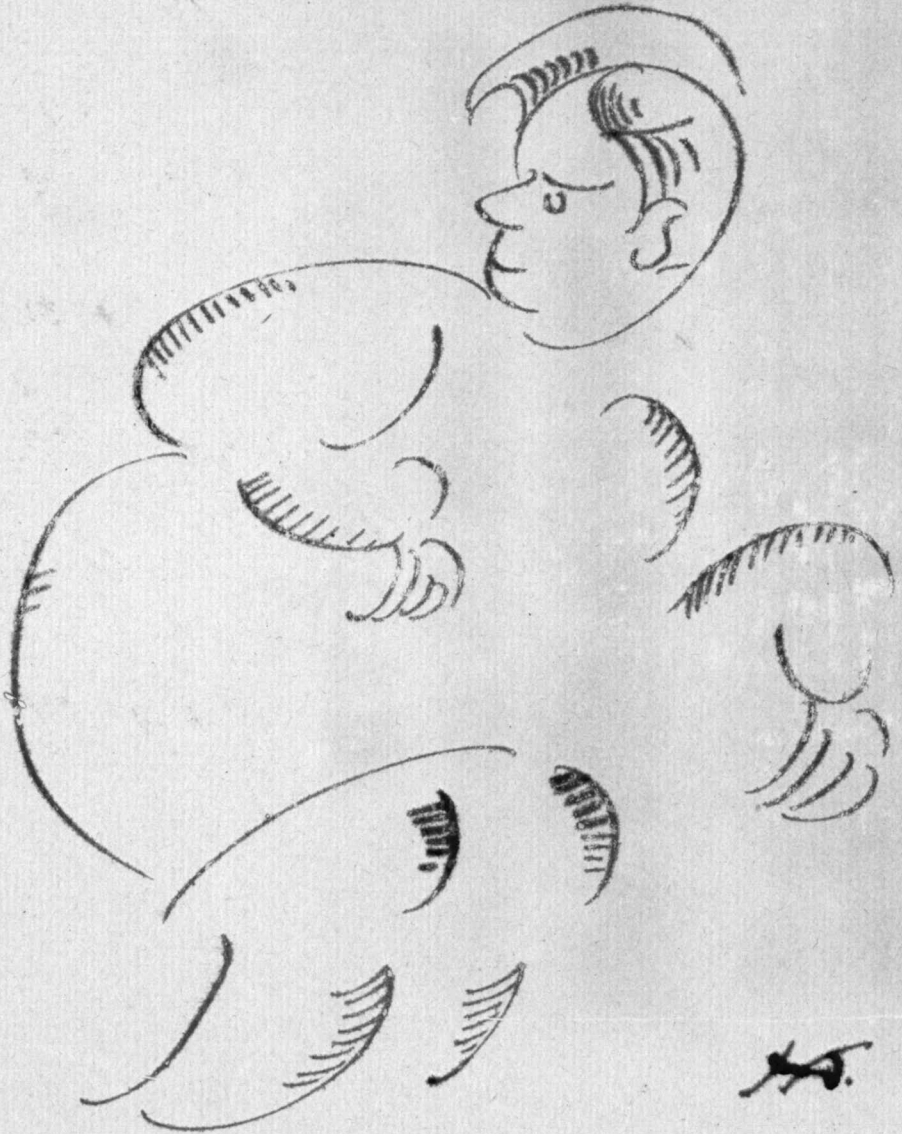

lame ajal unneolematul. Suurel
 pöördava ajaratta tuntuks
 määratu jõuuse pehmed
 mastinun väänkame vägas-
 tikun. Ollis ise peaaegu
 peatud, mõtlema ajatud, lamen, kändee
 unid, voolut tüjident. Tantsidat aja-
 spivkoj määratu melankool-hygrava
 krompet-müntsura viuli saatel edasi.

inka edasi ilma et teatava rehkis tyy-
 rit, kaku juhit. Ainult mõttelised kaalu-
 mised, fraasid, teadused, loogiad, ismid,
 sismid, prismid, millest pole olevinud min-
 git kaku. Ainult mõttelised jampainised,
 needkõpsinud, kalkulatsioon, analüüsid,
 katsillustent

Ainult mõttelised vihetused autodeel, pusu-
 sidel euro-motto autoteyklettidel inka
 teadmatusent teadmatusene.

Tuleb surmata, hävitada, maharõhuda,
 veigistada iga inimliku idee. Iga mõte,
 peaseid sellent pöörasent teentufunagi
 labrynti pöörilavant ajakemusent. Iga
 sammant aatkaandja on äraandja kont-
 revolutsimäär, elu lõhkuu, võõrsai,
 hävitai ja mahaviskur? ?
 Kes nii me noored?

Esus nii ?

Nuusugune on määrat aeg meil slada
 õpp: vanadelt tapmist, poornist, mars-
 dõõrimist, ristlikku tipmis armastust
 seina äären, nylgimist ja koorimist, seda
 kõik õpetavad meile need, kes on sen
 suhtes patenteerit teemoneerit, erinud
 veeinud, seda suurima kompetentse
 osavuse ning oskusega.

Kas olme rahul sellega noored,
 kellel meil on õlul kõige suuremad
 raskused, kõhtsamad ülesanded: kor-
 da elu edasi, olla tuleviku

See küsimus on üks suurim küsi-
 murist ühe suurima küsimusma-
 muinasjutu teiselt küsimusmaalt, nay
 seda on terve olu ümbrus, mis nõuab
 analüüsimist, polleerumist ekstrakti-

meik, fetsaenimist, kaluuterimist aga
mitte kopeerimist.

Ei kotti kün rannad, kivi kylge ja
uputama kün maid, nende endi ropp-
haisevase mäda-korra olenuise tülga-
tusjaro kõige parasma sügaruse sügaruse. ¹⁷
Seda teine rändega!

Kui on koristat cent, tehmarhaisevad
jäätised, süs võime alles mõista kysimus-
märkide mõistatuse meinasjutuliselt
kysimusmaalt.

Evald Rahik.

(17) Tuleb mõista näid vana kellel
omadus õpetada see mainit aineid.

E. R.

Tallinnas

22 sep. 22

MAHA EHTED!

Maha ehted!
 blame ajajärquem, kum in-
 mesed vabamad vabted
 omavad, kum nad iqa-
 suqu vanust traditsioonest ja arva-
 ninist vabanavad. Ka igasugu ehted
 on ariad, mis vanu traditsiooni ela-
 valt meile tuletavad, väimussilma ehta-
 toovad. Ehted on meile metsia-ratva
 pörandus; tol ajal peeti seda ilusaks,
 et suude igasugu metall asju kyllge
 asti, kuid nyyd, kum kultuur juba

W
nõrva arend, peaks inimesed ehete
mõtetest aru saama. See väärnähtus
tuleb mõlemist poolt inimeste juures
ette, süüski naiste juures enam.

Pääsjoelikkult on just naised need,
kes omale käinsugu rõngaid ja võruid
sõbrer ajavad. — Muid on inna
kuvitand, nirkopärasest ainult kallid
ektid kantavad on? Liiks peab see
just kuld või hõbe olema, mis kaela
või kätte pannama, aga mitte vase
või tina? Juttu vestis mõne ehetekand-
jaga, olen ussimuse ette pand: mis
just kalli hinnalised? Põhjust ei tea
keegi seleta, kuid kahtlemata peab
see puhast kuld ehk hõbe olema. Mõni
arvates oleks ju ükskõik, mis metall
ta on, pääsani kui ta aga hästi särab

ja hülgab. Aga ei, inimestel on teised
 väärted, sel ei ole üksnes ilustuse deco-
 ratiivne väärtus, vaid siin mõjub ka
 auahnus kaasa. Kõneledes ehtest, puu-
 dutakse ju ka rikkust. Hüsnamuti on
 kallikividega: keegi ei taha kanda
 järel tehtud kivi, vaid ta peab tingi-
 mata - eht - olema, — selgesti tõuseb
 siin auahnus silma.

Kujutan ette inimest ehten, kui hülg-
 gavad klaasmuna jõulupuuks, mis isegi
 kõrgse päale lendamisel praagub ja
 põrandale kukub, ent häda inimes-
 soole, kui meil klaasmune ikka rohk-
 kem ja rohkem kasvab.

Härraneugu ehted !!

Astron.

Talhinna
 5 okt 1920.

20
Vaba surm noorena veelevat ilus
Miks raugeda raugana elutee vilus?
Suleda silmi niks õhtude petters?
Vabana surra - vaid pünade heiters?

Asjata kohkuda valitud surmast
Õnn joubuda valgust südame hurmast
Hilliga täita all ootava haua,
Kummal ei põrmuse valguda kava.

Surudes rinnasse viluda rana
Saatusel üle - eus nügi me' jona
Valgudes äja veel tornitser veii,
Uimutab tasa kui laineid meri.

Olly Kasberg

(autori kirjavärs muutmata)

juulilõppu sulipäevast lillust.

Kevade oli... Nüüdgi kevade, nagu vana
hanna otte tuleks. Päice paistis pastovalt ja mahe-
dalt taevus oli sinine ja selge, yhtegi pilve-
kest ei olnud näha. Metsad ja aasad ol' rohe-
listeks muutunud, ja need ilustasid mitme. Need
lilled nagu kirjad vaibal. Kirjad libusid
lendasid ühelt ühelt, ja nende tõmmused täivasid
puudutasid õrnaid päikesekiiri kevadeõhus.

Vägi ja võime on kevadetunne, nii et ta terve
looduse talveunest äratab ja südamel rõõmust yle-
voolama paneb.

Keset looduseilu ja tõredusküllust istus juba
varjuin pisikene, hall kogun - inimene.

Inimene ta on ju nii väike ja tihkumata
loodusjõudude kõrval teda tihklegi ei pane,
kuid sellis hallis kogusesi paistis omati midagi.
Ta hing oli sama rõõms, kui kevadtaevus ja terve
tera ümbritses loodus. Tal oli hää siinphiitse-
paisten ja õrnastele paitades. Lilledel lõhn ju
lindude laul uimastades teda, ja ta lamas rõõm-
tult ja lõuult. Ta pääd ei vaevand aimuski
mõte - oli täiesti rahul endaga.

Komaga tõi õnn tululepikang kusaajilt magusad
lillelõhna, ja väike hall olorus tundis, et kangel,
sääli kõrgete mägede taga, ütles tema ammua-

igatselik lill. Võpatus raputas ta keha, võimsalt
 surutas ta end ja sünnu... Tal oli kindel taht-
 mine omada lille ja ta mõte viibis ainult selle
 juures, kuidas jõuda eesmärgile. Julgelt ja püha-
 hakkas ta jõudma oma sihi poole. Dulüüvad
 allikad ja magusalõhnalised lilled tahtsid teda
 oma juure meelitada, kuid inimene oli kõiva-
 mata, ymberruutemata läksi ta edasi oma teel.

Puude teravad oksad kriimustasid ta nägu
 ja käsi, tal tuli üle ujuda jõgedest ja järvedest,
 enne kui jõudis mäe jalale, mis teda lahutas ta
 palusest. Näe rõõval värvas ta, et ta ihm oli
 verine kriimustustest, et ta rüüetist olid järel jäänud
 ainult rääbalad, kuid ta meel oli kindel, ja
 võimsalt hakkas ta mäest ülesse ronima. Lõnguti
 saeva ja püüdumiste järel jõudis ta mäeharjale,
 kuid siin avanes kohutas pilt:

Püüang U, kui pilk küümis, nägi ta lõmatas
 liivakorbet, kus liksid kõige vastikamad,
 fylgastud äratavamad loomad. Yhtsi püüd,
 yhtsi püüast ei olind näha, ysski elustas
 allikas ei voolanud maapõuest kastma tulist
 liiva, mida kõrvetas armutult väike.

Keset kõice koledust ilutses ta palus, tuli -
 punane lill. Koolimata sangusist ja kõiele
 palarusest hakkas ta ettematlikult lille poole

2/3

Sammasma. Veel paar sammas korvetas lin. -
ja juba seini ta lille juures sirutas otustult
käte ja mardis lille, lasi ta aga sinna samasse
kassanda, - sest ta oli muregusem kui ymra: tein
Yheses silmapilguis jaid ta kaded rbitult
rijupuna, siis ajas ta pööa pösti ja sammas
kõikudes tulnud teed tagasi, tundis pettumuse
tõsidust. Läks tagasi sellaks, et minna kobe
otnima uut tulipunnast lille, läks tagas
kindlas teadmisel, et leiab süüsi mitte muregise
tulipunnast lille.

Yhtlasi tundis ta ka palbetamat valu
terves kehas, mis oli tekitand lille mure.

T. S. 27 märtil 1924

Aston.

Ohverdau!

Ohverdau! Issanda õien
 ohverdau end, syda põuen
 põksuman, muled pean
 segi, kuid siiski ohverdau, seda pean!

Imelik?! Miks ohverdau jumalate?
 Keile olematuile jumalate?
 enda vaeva, kigi ja moisteid?
 Miks ohverdau seda jumalate
 olematuile rumalate?

— — — — —
 — — — — —

Arvatavasti, polegi mul mõistust
 et ohverdau ikka, pööraselt!!!

E. Kõrvik.

1. 11. 22.

J. O. S. Karskusühing.

liikudes inimeste hulgan, kll
 sooviva silma en rahva tulevica-
 hea käekäik - tõuseb tahtmata ka
 inimesi ihu aidata kaasa inimi-
 konna paranemisele parandades kõige
 enamasti end ja inimesi ligemalt ümb-
 rust. Tuleb meele app, kus sõitsin mõne
 kaasa õppuriga Tartu korraldelt kars-
 kus kursustele. Lääsimis kuuri pärast
 ilmsa suuremate eennärvidega usku-
 des leida ja saavutada midagi kasu-
 toovat. Oli huvitav vaadelda inimesi
 kelledest paljud juba kaua mitmesa-
 gusim Karskusseltsim tegevastina on
 esinend, õhutatand, kaasa aidand
 kõigele mis hea ja ilus. Oli ka inimi-

24
mesi, nende seas ka isegi, kes tunnustasid heas karsme eluviisi, kuid kel puudub soov araldada seda, avaldada teistele, püüda kaasa mõjuda ka teiste peale - olla kaastegetasus kusagil õhkingun või seltsin.

Lakusime Tartust - väliselt vast samadena, kui lüksime, kuid hingem paritses midagi - midagi mis tahtis väljendust. Vümmare ei lasknud end ka kaua oodata.

Pärast mõõrd ettevalmistavat referaati Tartum kuulat aine üle - Alkohol ja inimese organism - korraldati suurem kõnekoosolek kõigi kursustel vübind õppurite poolt, osa võtsid kõnelejatena ka mitmed õpetajad. Pärast põhi referaati -

karskustöö kodumaal (referent
"Joh. Kester), tõusid väga elavad
läbirääkimised, mis üle kolme
tunni kestsid.

Turuti kaasa ja vaieldi vastu.
Peaaegu tunnustama, et enne ~~et enne~~
veel ühtegi sarnast referaadi õhtut
ei olnud üle elanud. Kursustel vähi-
nute poolt tehti ettepanek koon-
olekut seminaris karskuseühingu
asutamise koonolekuis kuulata,
millele mitmelt poolt vastu vaieldi.

Toonitati, et ei olewat vaja mingit
ühingut, — kes on karske ja soovib
karskuse jäädagi, see võib seda ka
olla ilma et seal juurem tingi-
mata tarvilik oleks mingisuguse
ühingu lüüge olla.

32
Fõuti viimane ivaagi otsusele, et
moraalse toe andmiseses süüski yhm-
gu loomine tarvilik oleks. Valiti
ka korraldava toimkond, kelle
hooleks seltsõde tegemine, asutamise
koonoleku kõrku kutsumine jäeti.
Toimkonda kuuluvaid kõik kursis-
test osavõtjad õppurid: Johannes
Kester, Mihkel Kivikall, Paul Ham-
burg, Robert Viher, ja Jenny Kiliental,
peale nende neie Helmi Veinmann
ning kaks õpetajat is. Hans Roos
ja Jakob Kents.

Asi edenes jõudsasti ja juba 18^{ndal}
vebruaril 1922 a. kutsuti asutamise
koonolek kõrku, millest ligi sada
õppurit ja neli õpetajat osavõtsid.
Kinnitati põhikirja ja valiti juha-

õige väikesed ja nii pea neid teida
 oli ka võimata. On ju igal ühikul
 esialgse tegevus alustamine ja vaos
 hoitmine kõige raskem. Oldi sekts-
 nit eelarvet suure puudujäägiga
 nõutud saama, lootes, et tuluvõime
 Karskus Kesktönnonnalt suuremat
 rahalist toetust saada, milleni ka pal-
 ve seal pool esitati. Rahjuna lubati
 39 tuhanda asemel ainult 15 tuhat,
 mille summa vaevalt kõige hädä-
 liseimate kulude katmiseks ulatab.
 Peate nimetat summa jääb ühikul
 võlgu veel 25 tuhanda marga väärtuses
 ja süm ei jää muud abinõu kui
 jällegi uuesti Kesktönnonna poole
 pöörata edespidiseks abisaamiseks
 nimeit summa suurenes. Kas tõesti

22
peab siis surmale siinuma sarnane
dude tarvilix organisatsioon — sur-
male siinuma sellepärast, et ei saa
ühtegi erialast rahalist kitsikust.

Mäktan, et määrati endisele
Koolinoorsoo Kesklõdu karskus osakon-
nale toetusena 50 tükki kassa viima-
res ainult 50 liiget tegivuse. Ka võet-
des nende kaha ühingu praeguseid
töö tagajärge ja tulevikku täht-
sust, peab toonitama, et seminari
karskuseühingu määrat abinõu-
õige väikene on. Kins täitub kileduse-
ga kui mõtled, et hävineb jälle see,
millele oled pühendand palju vaeva
mis lootust äratas ja tulevikku pidi
hustis lüües.

Kas tõesti poleks võimaline

tes, kelle hoolus juba edespidi
 tegemiskava kokku seadmine jäeti.
 Juhatusse valiti: Joh. Kester, M. Kivi-
 hall Paul. Hamberg, Jenny Lohental
 ja R. Viher.

Tegemise sihiks oli karskus
 aateli võita K O I K I seminari
 õppurisi, korraldades referaate
 väielustega, karskussionliste ainetel
 üle, toimepäraste kursuseid ja loen-
 quid.

Lyhikesel kevadhooajal jõuti
 pidada ühensa referaat õhtut,
 nendest kolm õpetajate poolt ja
 üks omavaheline õhtu liisetele.
 Karskus Kerotoimekonna lahnel
 vastu tulenu ja abil suudeti luua
 oma raamatusegu, mille tegemise õige

24
elav. Et juhatusel liigetega kõige
lähem vahetõid olens, otsustati juha-
tuse koostöökartele kutuda igast
klassist esitajaid, kes süs omakorda
teistele kõne edasi annavad.

3ga hea ettevõte suureneb ja
laieneb, nü ka süm. Käesoleval s. o.
1922-1923 õppeaasta esimesel poolal
suudeti yhingule tegevust juba
laiemale alusele rajada. Liikmete
arv kyynib juba 200ni. Et liik-
metele mõistlikum ajavõidit pak-
kuda muretses juhatus yhingule
sportabinõusid kergejõustikus ja
mitmesugusteks mängudeks. Jõ. Reser-
Resel'i laekul vastu tulekul saadi
tervalt kõik abinõud võlga, sest
sissetulekud olid yhingule ivkagi

mõnda n. n. pädagogilist näpunäidet
tegemata jätta ja äärmiselt
veel võimalust. — ? —

Kas pühendame nü vähe täht-
sana meie õpetajaskonna peale ?

Kyllalt on elusaid varemist : meie
inimkonnas !

Käed külge kõik kellel aja-
vastu huvi — kel kallis inimsoo
tulevik ! Oitab sõnadest — järgnege
teod !

MK.

Tallinn

30-9-22

Kroonika, Statistika, Mitmesugust.

T. O. S. K. J.

Yhing algas oma tegevusest esimese
 õppenädalala reedel septembri algul
 80 lükmega. Sest nädalast peale algas
 ka järjekorraline lügete arvu kanna-
 mine nü et sama kuu 30 oli juba
 152 lüget ja täna päev (8 okt.) on
 lükmeid 170.

Yhingule on murtsid spordiabinõu-
 sid, milledega sai ette võetud lüge-
 tega ühine jalutus-mäng käies
 Lasnamäele. On korraldatud kaks
 loengut ja üks omavaheline pere-
 konna õhtu (7 okt.). Peale selle on
 yhingul veel kaks aasta kohta

Estoonia teatris, mis liigetele torvi-
tamiseks. Täielik poolaasta arvamine
ilmub detsembrikuu numbris.

Katseid... P.H.

P. O. S. K. N. lähemad kavandid
Selle poolaasta tegevuskava
mestada. Ette nähtud Aleksander
Tammiku laenuka (umbes 6-8) kõne
ja väinuskimist. Mõned muud
reklamid karskuse ühysimusest,
kaks pidu üks sininaani reuine,
teine maal. Väimase pidu vajaduse
on esilekutsund K. S. Kesktöökonna
krüps meie elarvel ja veel üks
omavaheline perekonna õhtu. Täie-

37
Kõnni tegevuskava ilmub jaanuari
numbris

P.H.

Sõõr.

Sõõr on T. O. S. K. Y. ajakiri
ja ilmub igal kuul üks number.
Kõnni jõulud ilmub veel kaks
väljaannet № 2/3 kaksik numbrina
ja number № 4 on suurema
hulga ilustustega ja vahijoonistus-
tega tekstis. Sõõri kaastöölised võivad
olla kõik T. O. S. K. Y. liikmed ja
õpparid.

P.H.

Kirjavastused.

H. R. "loomar jooksmassa" ilmub
 arvatavasti järgmisel numbril.
 Katsuge edaspidi töötada vaban
 vormin, sest rahvaluule vorm
 on raske järel aimata, iseäranis
 teil algajal.

"Ille niiju" ilmub järgmisel
 numbril lühendat kokkuvõttena.
 P. H.

Sisuu.

1) Saateks:	P. Hamburg
2) Paratamates:	Boald Rahik.
3) Maha ühted!	Aston
4) Vaba surm:	Olly Kasberg
5) Jutt tulipunasesest lillest.	Aston.
6) Ohverdau:	Ev. Rahik
7) T. O. S. K. Y.	M. K.
8) Statistika Kroonika Mitmesugust.	
9) Sisukord.	

Kaane ja sisujoonistused
valmistand N. Ader.

Vastutav toimetaja: P. Hamburg
Väljandaja: T. O. S. K. Y.

